

Гео Милев

Земята разгневена се
разтвори...

Земята разгневена се разтвори
и заговори с огнени езици:

– Апостоли! свети! мъченици!
водители на призрачни събори!
монаси! кръстоносци! алхимици!
– жадуват разкалените простори
на моята душа за вашта пепел!
Една лъжа без радост и измама,
без пламък и възторг е всеки слепял
в пустинята на своята мечта:

тогаз, когато аз ви давах, давам
утеха – вместо горест и безсилие:
утехата на пролетни листа
и радостта на бели лилии
и диви рози, зрели гроздове
в шума на есенната чистота,
и нар, и ананас – и мостове
– от тишина, коприна и кристал –
простирам аз пред вашата печал
към пир, що всекиго за гост зове

– от злато и лазур и чистота! –

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11294>]